

9. Kőzettani és Geokémiai Vándorgyűlés

2018. szeptember 6-8., Szentkút

Beszámoló

Szeptember 6-án, reggel utaztunk le Szentkútra több autóval. A becsekkolást követően hamar elfoglaltuk a szobáinkat. Hat ágyas szobák voltak, olyan volt, mint egy kollégiumban. Az egész vendéglátó egység újíépítésű volt, ez a szobákon is látszott. A mosdóban az ajtóban nem volt kulcs, de ezen kívül a szállással nem volt gond.

A szervezők már előző nap megérkezett és intézte az előadóterem berendezését és a hangtechnikát. Mivel reggelre még nem volt minden kész, így mi, frissen érkezettek is csatasorba álltunk és csináltuk, amit kellett: előkészítettük a posztereknek a helyet, székeket és asztalokat pakoltunk, szabaddá tettük a folyosókat. Tíz, tizenegy óra tájban már majdnem mindenki megérkezett, aki akart, így elkezdtük felragasztani a posztereket, ezeknek az előadó csupaüveg falán találtak helyet. Volt, akinek meggyűlt a baja a ragasztóval és a bluetech-kel, nekik a többiek segítettek. Sokféle anyagra és formátumban nyomtattuk az anyagainkat. Volt sima papír, fényes, fotópapír, vászon. Én a magam részéről a vászonra nyomtatott posztert preferálom, mert nem sérülékeny, lehet ide-oda hajtogatni, nem zavarja, ha gyűrődik. Igaz, hogy egy sima papírra nyomtatott poszter 3000 ft, a vászonra nyomtatott meg 9000, de ha már ennyit dolgozik rajta az ember, akkor legyen elpusztíthatatlan. A poszterek nagy része papírra készült, A0 méretben, bár mindig van, akinek ezt nem sikerül abszolválni és valami kisebb mérettel készül.

Első két nap délelőttől délutánig előadások mentek, ezek után pedig a poszter szekciók. Harmadik nap egy terepbejárás volt a program Salgótarjánban, amire én már nem mentem. Az én anyagom az első napra jutott, az előadások végétével az elsők között beszélhettem a poszteremről a bizottságnak. Öröm az örömben, hogy mivel ez inkább egy kőzettani konferencia volt, az én városi geokémiával és a múlt iparának itt hagyott szennyezésével foglalkozó témámhoz gyakorlatilag csak néhányan értettek, de akik közülük a bizottságban voltak, társszerzőim, tehát nem szavazhattak velem kapcsolatban. Ezt tapasztalva nem is számítottam plakettre, a prezentálás során is látszott, hogy nem teljes a megértés.

A második nap az angol nyelvű előadásoké volt. Nekem személy szerint nincs sok közöm a geológiához, már a magyar nyelvű előadások is nagyfokú koncentrációt igényeltek és még így sem értettem őket. A második nap ötvözte még ezt az idegen nyelvvel, amivel 1-2 óra eltelte után már képtelen voltam megbirkózni, az a délelőtti sétával telt emiatt.

A konferencia számomra legkényelmetlenebb része az étkezés volt. Az előzetes igényfelmérést teljes mértékben figyelmen kívül hagyták, mert a kolléga, aki ezt intézte, át kellett adja a munkakört valaki másnak, akit már nem érdekeltek a megadott kérések. Én nagyon válogatosan étkezem, de ha van rizs, akkor már boldog vagyok. A vendégközpont étterme ezt sem volt képes teljesíteni, azt mondták ők ezzel nem készültek. Volt, aki vegetáriánus volt, vegán vagy csak simán muszlim, az ő szemüket kiszúrták egy kis nyúltápnak csúfolt salátával meg zöldségekkel. Az első nap jó néhányan pogácsán és a magunkkal hozott szűkös elemózsián tengődtünk. A második napon már kicsit vállalhatóbb volt a kaja, de ez is hozzá járul ahhoz, hogy a harmadik napon már ne akarjak maradni. Volt, aki autóval ment és vissza kellett jönnie Budapestre aznap este, így volt fuvar szerencséje.

Összességében bennem kicsit negatív benyomást keltett a rendezvény a rengeteg probléma miatt a vendéglátó központ miatt. Hallottam róla, volt olyan felszolgáló, aki fel is mondott, mert annyira zavarta a sok baki, amit a főnökei elkövettek. A lényeg, hogy elvihettem és bemutathattam, mivel foglalkozom. A többi igazából nem számít.

Budapest, 2019. 02. 14.

A második nap az angol nyelvű előadásoké volt. Nekem személy szerint nincs sok közöm a geológiához, már a magyar nyelvű előadások is nagyfokú koncentrációt igényeltek és még így sem értettem őket. A második nap ötvözte még ezt az idegen nyelvvel, amivel 1-2 óra eltelte után már képtelen voltam megbirkózni, az a délelőtti sétával telt emiatt.

A konferencia számomra legkényelmetlenebb része az étkezés volt. Az előzetes igényfelmérést teljes mértékben figyelmen kívül hagyták, mert a kolléga, aki ezt intézte, át kellett adja a munkakört valaki másnak, akit már nem érdekeltek a megadott kérések. Én nagyon válogatósan étkezem, de ha van rizs, akkor már boldog vagyok. A vendégközpont étterme ezt sem volt képes teljesíteni, azt mondták ők ezzel nem készültek. Volt, aki vegetáriánus volt, vegán vagy csak simán muszlim, az ő szemüket kiszúrták egy kis nyúltápnak csúfolt salátával meg zöldségekkel. Az első nap jó néhányan pogácsán és a magunkkal hozott szűkös elemózsián tengődtünk. A második napon már kicsit vállalhatóbb volt a kaja, de ez is hozzá járul ahhoz, hogy a harmadik napon már ne akarjak maradni. Volt, aki autóval ment és vissza kellett jönnie Budapestre aznap este, így volt fuvar szerencséje.

Összességében bennem kicsit negatív benyomást keltett a rendezvény a rengeteg probléma miatt a vendéglátó központ miatt. Hallottam róla, volt olyan felszolgáló, aki fel is mondott, mert annyira zavarta a sok baki, amit a főnökei elkövettek. A lényeg, hogy elvihettem és bemutathattam, mivel foglalkozom. A többi igazából nem számít.

Budapest, 2019. 02. 14.

Bognár Imre Áron